

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

ΡΑΧ

ΒΙΒΛΙΟ 3

ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ

Ápik

Bjko

Estpivt

Májkvap

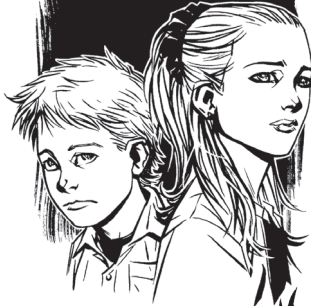

Iris

Martin

Louise
Toupe

ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: MYLINGEND

Από τις Εκδόσεις Bonnier Carslen, Στοκχόλμη 2015

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΡΑΧ (ΒΙΒΛΙΟ 3) – ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Åsa Larsson & Ingela Korsell

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Henrik Jonsson

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2015

© Εικονογράφησης: Henrik Jonsson, 2015

Published by agreement with Ahlander Agency.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1951-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1952-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2015

/© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΠΑΛΙΟ
ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟΥ ΓΕΙΑ-ΧΕΝΡΙ

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΑΦΤΗ

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΕΦΡΕΤ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΕΣΤΡΙΝΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΚΝΑΡ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ
ΤΟΥ ΓΚΡΙΠΣΧΟΛΜ

Περιεχόμενα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51	
Θα γίνω πιο επικίνδυνος απ' ό,τι μπορείς να φανταστείς	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52	
Καλό σκυλάαακι!	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53	
Προσπάθησες να με σκοτώσεις, Νταμίρ;	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54	
Ποιος κλαίει τώρα;	30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55	
Είναι εδώ η αστυνομία!	36
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56	
Θα βάλετε τον Άλρικ στη φυλακή;.	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57	
Οχι, όχι. Όχι αυτός!	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58	
Δε θα εμπιστευτούμε κανένα!	51
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59	
Όχι εσύ. Όχι εσύ. Αλλά εσύ!	57
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60	
Τηλεφωνήστε στο 112!	63
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61	
Παρακαλώ, όχι τριχωτούς φίλους!	67
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62	
Βόλτα στον κόσμο των φαντασμάτων.	72
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63	
Τώρα θα έρθουν να μας σκοτώσουν.	78
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 64	
Τώρα θα έχουν κι άλλα να κουτσομπολέψουν! . . .	82

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 65	
Ένα Μίλινιεν.	86
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 66	
Δεν ακούτε; Είναι το Μίλινιεν!	92
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 67	
Λένε αλήθεια!	97
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 68	
Λέει ψέματα!	101
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 69	
Το μυαλό σου έχει πάει διακοπές;.	103
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 70	
Πρέπει να τη σώσω!	108
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 71	
Ενδιαφέρεσαι σαν παλαβός για ΚΑΜΙΑ!	113
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 72	
Είναι σούπερ απαγορευμένο!	118
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 73	
Η παλιά σοφίτα.	121
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 74	
Το μπαούλο.	125
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75	
Βραδιά μαγείας	130
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 76	
Κλειδωθείτε στην αποθήκη!	139
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 77	
Απόλαυση Παρασκευής στην οικογένεια Νίγκρεν	145
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 78	
Η ομολογία	152
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 79	
Ο τάφος.	159
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 80	
Ξόρκια.	165
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81	
Προς το νεκροταφείο.	169

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 82	
Πάρε εμένα!	175
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 83	
Ήρθε το τέλος μου!	179
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 84	
Πνίγονται!	185
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 85	
Δεν πρέπει να είναι αργά!	187
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 86	
Σκάψε. ΣΚΑΨΕ!	189

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

Θα γίνω πιο επικίνδυνος απ' ό,τι μπορείς να φανταστείς

Η ΕΣΤΡΙΝΤ ΒΑΖΕΙ το αυτί της πάνω στην πόρτα και ακούει. Ο αδέσποτος σκύλος κρέμεται από τον ώμο της. «Ακούτε;» λέει ψιθυριστά.

Ο Μάγκναρ, ο Βίγκο και ο Νταμίρ ακούνε. Ο Μάγκναρ κρατάει στην αγκαλιά του το λιπόθυμο σώμα του Άλρικ. Ο Βίγκο στέκεται κοντά στον Μάγκναρ και τραβάει το μανίκι του Άλρικ.

«Άλρικ», ψιθυρίζει. «Άλρικ».

Αλλά το κεφάλι του Άλρικ κρέμεται λες και είναι πάνινη κούκλα. Κάτω από το αίμα το πρόσωπό του είναι κατάλευκο. Τα χείλια του είναι μπλε. Τον δάγκωσε ένας δαίμονας, και αυτό φέρνει τον θάνατο.

«Κάποιος είναι στο σπίτι», λέει σιγανά η Έστριντ.

«Όμως, πρέπει να μπορούμε», ψιθυρίζει ο Νταμίρ. «Μόνο η μαγεία μπορεί να σώσει τον Άλρικ. Ίσως είναι ήδη αργά. Τι θεραπευτικά βότανα έχεις, Μάγκναρ;»

«Έχω μαγικό τριφύλλι, αραχνόριζα και γαριφαλόκωμα», απαντά ο Μάγκναρ. «Αλλά όλα βρίσκονται στη βιβλιοθήκη».

Ο Βίγκο κοιτάζει τον Νταμίρ. Μπορεί αυτός να σώσει τον Άλρικ; Και είναι αυτός ο Νταμίρ; Σοβαρά τώρα. Ο Νταμίρ που γνώρισαν ο Βίγκο και ο Άλρικ ήταν τριχωτός, ψηλός και δυνατός. Αλλά όταν το σκοινί Γκλέπνιρ τυλίχτηκε γύρω από τον λαιμό του, αυτός μεταμορφώθηκε τελείως. Δεν έχει καθόλου μαλλιά. Τα φρύδια του είναι τόσο ανοιχτόχρωμα που σχεδόν δε διακρίνονται. Και δείχνει αδύναμος.

Ο Μάγκναρ ακουμπάει δύο δάχτυλα στον λαιμό του Άλρικ.

«Έχει σφυγμό, αλλά είναι πολύ αδύνατος».

«Μπορείτε να σωπάσετε;» λέει νευριασμένη η Έστριντ και αφήνει προσεκτικά το άψυχο σώμα του σκύλου στη βεράντα.

Σφίγγει το ραβδί της στο χέρι της και πιέζει αργά αργά το χερούλι της πόρτας. Η πόρτα ανοίγει με ένα τρίξιμο.

«Τι στο καλό...;» λέει.

Μέσα στο σπίτι επικρατεί χάος. Τα φύλλα στις ντουλάπες στο χολ είναι ορθάνοιχτα. Παπούτσια και ρούχα είναι ριγμένα ανάκατα στο πάτωμα. Με προσεκτικά βήματα η Έστριντ μπαίνει στο σπίτι.

Οι άλλοι την ακολουθούν. Το πάτωμα της κουζίνας είναι γεμάτο θρύψαλα από γυαλιά και πορσελάνες αναμειγμένα με γάλα και χυμό. Οι καρέκλες αναποδογυρισμένες. Σπασμένα αυγά κυλούν στους τοίχους. Αλλά όλα είναι ήσυχια. Τρομακτικά ήσυχια.

Ένα «πλαφ» ακούγεται κάτω από το πόδι της Έστριντ. Έχει πατήσει μια από τις μπλόπιτες του Μάγκναρ και η γέμιση έχει πεταχτεί προς όλες τις μεριές.

Τότε ακούγεται μια διαπεραστική στριγκλιά.

«Θάνατοoooooooo πέθανε!»

Δύο δαίμονες κάθονται πάνω σε ένα ντουλάπι. Ο ένας έχει στο κεφάλι του ένα σκουφάκι από γατοκέφαλο. Βάζουν τα χέρια τους πάνω στον τοίχο και σπρώχνουν για να πετάξουν κάτω το βαρύ ντουλάπι.

«Προσέξτε!» φωνάζει ο Βίγκο.

Ο Μάγκναρ μόλις που προλαβαίνει να κάνει ένα βήμα στο πλάι πριν το ντουλάπι πέσει με πάταγο δίπλα του. Κρατάει σφιχτά στην αγκαλιά του το σώμα του Άλρικ. Οι δαίμονες πηδούν στα ράφια με τα πιάτα πάνω από τον νεροχύτη.

«Πλάκα!» στριγκλίζει ο δαίμονας με το σκουφάκι από γατοκέφαλο και δείχνει τον Μάγκναρ. «Εσύ τη γανίτα! Γίνεις!»

«Εξω!» φωνάζει η Έστριντ. «Προστάτεψε τον Άλρικ!»

Ο Μάγκναρ τρέχει πίσω στο χολ. Ο δαίμονας του πετάει μια σουπιέρα, αλλά η Έστριντ χτυπάει στον αέρα τη σουπιέρα με το ραβδί της και την κάνει χίλια κομμάτια.

Ο άλλος δαίμονας πετάει ένα βιβλίο μαγειρικής πάνω στην κουζίνα αερίου και γυρίζει το κουμπί με το αέριο. Μια μπλε φλόγα ανάβει και το βιβλίο παίρνει φωτιά. Οι δαίμονες εκτοξεύουν μπουκάλια, βαζάκια με καρυκεύματα και μαχαίρια προς την Έστριντ, τον Νταμίρ και τον Βίγκο.

Η Έστριντ προσπαθεί να τους χτυπήσει, αλλά οι δαίμονες είναι πολύ γρήγοροι. Πηδούν από το ένα ντουλάπι στο άλλο, στο φωτιστικό, σκαρφαλώνουν στα κουρτινόξυλα και τους πετούν ό,τι βρίσκουν. Ο αέρας είναι γεμάτος ιπτάμενες τσαγιέρες, πλάστες και κηροπήγια. Ο Νταμίρ και ο Βίγκο κρατούν από έναν δίσκο και τον χρησιμοποιούν σαν ασπίδα ενώ προσπαθούν να βγουν από την κουζίνα. Τελικά η Έστριντ βρίσκει στόχο. Μπαμ! Ο δαίμονας χωρίς γατοκέφαλο σκάει στα πλακάκια πάνω από την κουζίνα. Μετά πέφτει πάνω στο αναμμένο μάτι όπου καίγεται το βιβλίο. Οι φλόγες τυλίγουν το άτριχο σώμα. Σκάει το δέρμα του σαν ψητού κοτόπουλου. Καίγεται και καπνίζει.

«Άλρικ!» φωνάζει ο Μάγκναρ από το χολ. «Άλρικ... δεν αναπνέει».

Όταν ο Βίγκο ακούει τα λόγια του Μάγκναρ είναι έτοιμος να βγει στο χολ, αλλά ο Νταμίρ τον πιάνει από το χέρι.

«Πρέπει να πάμε κάτω στη βιβλιοθήκη», λέει ο Νταμίρ. «Είναι ο μόνος τρόπος για να σώσουμε τον αδελφό σου».

Όταν, όμως, γυρίζουν προς τη σκάλα που οδηγεί στο υπόγειο όπου βρίσκεται η βιβλιοθήκη, βλέπουν ένα μεγάλο κομμάτι γυαλί να εκσφενδονίζεται από εκεί και συγχρόνως ακούνε εξαγριωμένες φωνές δαιμόνων. Πολλές φωνές.

«Πέθανε! Θα κάνουμε!»

«Πολλοί! Εμείς!»

Θρύψαλα από γυαλιά κατευθύνονται εναντίον του Νταμίρ και του Βίγκο.

«Το υπόγειο είναι γεμάτο δαίμονες!» φωνάζει η Έστριντ. «Πρέπει να έχουν σπάσει όλα τα βαζάκια με τις μαρμελάδες! Προσέξτε! Τα κομμάτια από τα γυαλιά μπορούν να σας σκοτώσουν».

Η Έστριντ βρίσκεται στην κουζίνα και προσπαθεί να αποφύγει τις καταρόλες που της πετάει ο δαίμονας με το γατοκέφαλο. Το ραβδί είναι λες και έχει πάρει ζωή στα χέρια της. Χτυπάει γρήγορα. Στριφογυρίζει στον αέρα και βρίσκει στόχο. Αγωνίζεται να μην της πέσει από τα χέρια.

Ο Βίγκο και ο Νταμίρ σηκώνουν τους δίσκους για να προστατευτούν από τα κομμάτια των γυαλιών που πετούν οι δαίμονες από το υπόγειο. Ο Βίγκο νιώθει τον φόβο σαν κράμπα στο στομάχι. Ο Άλρικ δεν μπορεί να πεθάνει. Δεν πρέπει να πεθάνει.

Στο μάτι της κουζίνας καίγεται ο νεκρός δαίμονας. Ένας πυκνός μαύρος καπνός γεμίζει τον χώρο.

«Μπορείς να σκοτώσεις τους δαίμονες, Νταμίρ!»

λέει ο Βίγκο. «Αν βγάλεις από τον λαιμό σου το σκοινί Γκλέπνιρ!»

«Τότε θα γίνω κατά το ένα τρίτο λυκάνθρωπος πάλι!» απαντά ο Νταμίρ. «Και κάθε φορά που γίνομαι λυκάνθρωπος αποκτώ μια άλλη προσωπικότητα. Πήρε επτά χρόνια να ημερώσω τον προηγούμενο λυκάνθρωπο. Τα πρώτα χρόνια οι αδελφοί μάγοι με έβαζαν σε κλουβί τις νύχτιες».

«Μα πρέπει να το κάνεις!» ουρλιάζει ο Βίγκο.

«Θα γίνω πιο επικίνδυνος απ' ό,τι μπορείς να φανταστείς», αποκρίνεται ο Νταμίρ, «και για εσάς».

«Το καταλαβαίνω», λέει ο Βίγκο. «Ξέχασες που με κυνηγούσες στη βιβλιοθήκη;»

Ο Βίγκο πιάνει το σκοινί Γκλέπνιρ που κρέμεται σαν κουρέλι στον λαιμό του Νταμίρ.

«Κάν' το», λέει αποφασιστικά ο Βίγκο. «Υπόσχομαι να σου ξαναβάλω μετά το σκοινί στον λαιμό».

Ο Νταμίρ γνέφει καταφατικά. Τα μάτια του είναι φοβισμένα και μεγάλα.

«Με το τρία», λέει ο Βίγκο. «Σκέψου τώρα πόσο ωραία θα είναι να σκοτώσεις μερικούς δαίμονες! Ένα... δύο... τρία!»

Και με μια απότομη κίνηση τραβάει το σκοινί Γκλέπνιρ από τον λαιμό του Νταμίρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

Καλό σκυλάαακι!

Ο ΝΤΑΜΙΡ ΟΡΜΑΕΙ και κατεβαίνει τη σκάλα μ' ένα ουρλιαχτό. Το πέταγμα των γυαλιών από το υπόγειο σταματάει αμέσως. Ο Βίγκο ακούει το γάβγισμα και τον βρυχηθμό του Νταμίρ να ανακατεύεται με τις φωνές τρόμου και τα παρακάλια των δαιμόνων.

«Καλό σκυλάαακι!»

«Καλά κάτσε!»

«Δώσε πόδι!»

Οι φωνές σταματούν η μια μετά την άλλη.

Όταν ο δαίμονας με το γατοκέφαλο ακούει τους άλλους δαίμονες εκεί κάτω, προσπαθεί να διαφύγει. Τρέχει γρήγορα προς το χολ. Προσπερνάει τον Μάγκναρ και τον Άλρικ και βγαίνει από την πόρτα.

«Τι συμβαίνει;» ρωτάει ο Μάγκναρ.

Αλλά ο Βίγκο δεν απαντά. Πρέπει να βιαστεί τώρα. Πιάνει ένα βαζάκι με κανέλα από το πάτωμα. Αυτός και ο Άλρικ είχαν φτιάξει το σκοινί Γκλέιπνιρ από τα μεταξωτά μαντίλια που είχαν κλέψει από τη Λάιλα και γι' αυτό ήταν περισσότερο σαν μακρύ μαντίλι παρά σαν σκοινί. Δένει τη μια άκρη γύρω από το βαζάκι, και το σκοινί Γκλέιπνιρ γίνεται σαν σφύρα.

Ο Βίγκο ακούει ακόμη ένα ουρλιαχτό δαίμονα από το υπόγειο. Σαν να σκίστηκε στη μέση κάποιο σώμα. Ακολουθεί απόλυτη πουχία.

Ήταν ο τελευταίος δαίμονας, πρόλαβε να σκεφτεί ο Βίγκο πριν ακούσει έναν βαθύ βρυχηθμό.

Είναι ο Νταμίρ. Ο λύκος Νταμίρ που θέλει να συνεχίσει να σκοτώνει.

Ήρεμα και ψύχραιμα, προσπαθεί να πει στον εαυτό του ο Βίγκο. Θα τα καταφέρεις! Σφίγγει δυνατά το σκοινί. Το χέρι του είναι μούσκεμα στον ιδρώτα.

Την επόμενη στιγμή ανεβαίνει ο Νταμίρ από το υπόγειο.

Είναι ένας άλλος Νταμίρ. Έχει κεφάλι λύκου. Και ουρά. Τα δάχτυλά του απολήγουν σε κοφτερά νύχια.

Τα κίτρινα μάτια του είναι καρφωμένα πάνω στην Έστριντ. Το άγριο στόμα του μισάνοιχτο και έτοιμο να τη δαγκώσει θανάσιμα. Η Έστριντ σηκώνει το ραβδί της. Αλλά είναι σαν να θέλει να προστατέψει τον εαυτό της με οδοντογλυφίδα.

Μία ευκαιρία, σκέφτεται ο Βίγκο και στριφογυρίζει το

σκοινί πάνω από το κεφάλι του. Έχω μόνο μία ευκαιρία.

Πετάει την άλλη άκρη με το δεμένο βαζάκι. Το σκοινί κάνει ένα τόξο στον αέρα και τυλίγεται γύρω από τον λαιμό του λύκου. Πριν να φτάσει ο Νταμίρ στο τελευταίο σκαλί πέφτει στα γόνατα.

Μεταμορφώνεται πάλι στον αδύνατο και άτριχο άντρα.

Ο Νταμίρ γυρίζει το βλέμμα του προς τα πάνω και κοιτάζει τον Βίγκο. Οδηγεί το χέρι του προς το σκοινί που είναι τυλιγμένο στον λαιμό του.

«Ευχαριστώ», ψιθυρίζει.

Μετά σηκώνεται με τα αδύναμα πόδια του.

«Στη βιβλιοθήκη», λέει ο Νταμίρ. «Τώρα! Ίσως προλαβαίνουμε να σώσουμε τον Άλρικ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Προσπάθησες να με σκοτώσεις, Νταμίρ;

Ο ΑΛΡΙΚ ΑΝΟΙΓΕΙ τα μάτια του. Είναι ξαπλωμένος στο πέτρινο τραπέζι της βιβλιοθήκης. Οι σοβάδες από το ταβάνι πέφτουν σαν αμμοχάλικο πάνω στο πρόσωπό του.

Ο Βίγκο στέκεται δίπλα του και του σφίγγει δυνατά το χέρι.

«Ουφ», αναστενάζει ο Άλρικ και ανασπκώνεται.

Μόλις κουνιέται, νιώθει πως το κεφάλι του γίνεται χίλια κομμάτια.

Ο Μάγκναρ και η Έστριντ είναι, επίσης, εκεί. Τον κοιτάζουν ανακουφισμένοι, αλλά και ανήσυχoi ταυτόχρονα.

Ένας χλωμός, αδύνατος άντρας πιέζει στην κοιλιά του Άλρικ κάτι καφέ κολλώδη φύλλα και μουρμουρίζει λέξεις σε μια γλώσσα που ο Άλρικ δεν καταλαβαί-

νει. Το σκοινί Γκλέιπνιρ κρέμεται γύρω από τον λαιμό του άντρα.

«Σήκωσε τα χέρια σου», λέει ο αδύνατος άντρας.

Με τη βοήθεια του Μάγκναρ ο άντρας τυλίγει έναν επίδεσμο γύρω από το στήθος και την κοιλιά του Άλρικ.

Ο Άλρικ βάζει το χέρι του στο κεφάλι του, που πονάει. Στο τριχωτό της κεφαλής του υπάρχει κάτι που κολλάει. Κοιτάζει τα δάχτυλά του. Μοιάζει με πράσινο βούτυρο.

«Θα κοιμηθείς μ' αυτά απόψε», λέει ο αδύνατος άντρας. «Αλλά μπορείς να λούσεις τα μαλλιά σου αύριο το πρωί. Τότε θα έχουν θεραπευτεί οι πληγές από τα δαγκώματα».

«Ποιος είσαι εσύ;» ρωτάει ο Άλρικ.

«Δε με αναγνωρίζεις;» ρωτάει ο αδύνατος άντρας και τον κοιτάζει με ένα λοξό χαμόγελο.

Ο Άλρικ τον κοιτάζει στα μάτια.

«Νταμίρ;»

Ο Βίγκο αρχίζει να φλυαρεί. Μιλάει τόσο δυνατά και γρήγορα, και ο Άλρικ νιώθει σαν να πέφτουν κεραυνοί στο κεφάλι του. Παράξενο που ο Βίγκο είχε μείνει σιωπηλός τόσο ώρα. Σίγουρα περισσότερο από ένα λεπτό.

«Ήταν αυτό που είπα!» φωνάζει. «Ο Νταμίρ είναι ένας μάγος που μεταμορφώνεται. Σε λυκάνθρωπο, για παράδειγμα. Αυτός πάλεψε με το Γκριμ. Ο Όττο ήταν το Γκριμ! Ο μικρός σκύλος της Μάγκι Ημικρανίας».

«Απάντησες στο τηλέφωνο του Μάγκναρ», λέει ο Άλρικ στον Νταμίρ. «Μετά το έκλεισες».

«Δεν το έκλεισα», λέει ο Νταμίρ. «Τελείωσε η μπαταρία. Μετά έψαξα να βρω τον Μάγκναρ και την Έστριντ και τους είπα να βιαστούν και να πάνε στο ερείπιο για να σας βοηθήσουν. Εγώ έμεινα εδώ. Έχω όπως ξέρετε τον δικό μου πόλεμο».

«Εναντίον του δράκου σου», λέει ο Βίγκο.

«Ναι. Ήθελα να απέχω από τον δικό σας πόλεμο. Αλλά ήμουν εδώ και αμφιταλαντευόμουν. Ανησυχούσα για εσάς. Στο τέλος αναγκάστηκα να έρθω για να σας βοηθήσω».

«Υπάρχει μια μαύρη μάγισσα στη Μαριεφρέντ», συνεχίζει ο Βίγκο. «Μου το εξήγησε ο Νταμίρ. Η μαύρη μάγισσα ζωντάνεψε το Γκριμ. Και έκλεψε την μπλούζα σου και την έδωσε στο Γκριμ να τη μυρίσει για να μπορέσει να σε βρει! Τελικά, τι θέλει αυτή η μαύρη

μάγισσα; Και γιατί θέλει να κυριέψει τη βιβλιοθήκη;»

«Οι μαύρες μάγισσες και οι μαύροι μάγοι επιθυμούν κυρίως δόξα και πλούτη», απαντά ο Νταμίρ και βουτάει ένα πινέλο σε ένα διαφανές υγρό που ακνίζει, το οποίο ο Μάγκναρ έχει βάλει μέσα σε μια πορσελάνινη φλιτζάνα. «Μετά θέλουν εξουσία. Αλλά έχουν μια μαύρη τρύπα στην καρδιά τους που γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη. Με το πέρασμα του χρόνου οι μαύρες μάγισσες και οι μάγοι πάντα αρχίζουν να επιθυμούν μαύρα πράγματα, όπως πόλεμο και βία. Όπως έκαναν οι παλιοί θεοί».

Ο Νταμίρ αλείφει με το πινέλο τις πληγές στο πρόσωπο του Άλρικ. Αυτός βογκάει. Οι πληγές καίνε σαν φωτιά. Ο Μάγκναρ τού βάζει λευκοπλάστες.

«Ακόμη ένα πράγμα», λέει ο Βίγκο. «Προσπάθησες να με σκοτώσεις στη βιβλιοθήκη, Νταμίρ;»

«Βίγκο!» λέει αυστηρά η Έστρινι. «Σταμάτα τις ανοησίες και σήκωσε την μπλούζα σου να βάλει υγρό και στις δικές σου πληγές ο Νταμίρ. Ευτυχώς που δε δάγκωσε και εσένα».

Αλλά ο Νταμίρ κουνάει καταφατικά το κεφάλι του.

«Ναι», λέει. «Μπορεί να σε σκότωνα. Χαίρομαι πολύ που τρέχεις τόσο γρήγορα. Οι μάγοι και οι μάγισσες στον δικό μου κύκλο των πολεμιστών είναι όλοι πολύ δυνατοί. Εμείς δεν είμαστε συνηθισμένοι μάγοι που φτιάχνουν ελιξίρια αγάπης και διαβάζουν θεραπευτικά στιχάκια όταν πονάει κανείς στην πλάτη. Όταν

στεκόμουν εδώ μπροστά στο απαγορευμένο ράφι...»

Ο Νταμίρ αποφεύγει να κοιτάξει προς το ράφι όπου βρίσκονται όλα τα επικίνδυνα βιβλία.

«Δεν έχω βρεθεί ποτέ τόσο κοντά να γίνω μαύρος μάγος», συνεχίζει. «Δεν έχω νιώσει ποτέ τόσο έντονα την επιθυμία να αποκτήσω δύναμη και πλούτη. Υπερίσχυσε ο λύκος μέσα μου».

«Γι' αυτό δεν έχετε δικά σας πράγματα;» ρωτάει ο Βίγκο και αφήνει τον Μάγκναρ να του σηκώσει την μπλούζα. «Για να μην μπειτε στον πειρασμό; Όταν συναντηθήκαμε για πρώτη φορά είπες ότι ανήκες σε έναν... έναν... απένταρο κύκλο πολεμιστών. Οχ! Οχ!»

Ο Νταμίρ αλείφει τις πληγές του Βίγκο. Τσουζει πολύ.

«Ναι», λέει ο Νταμίρ. «Εκτός από τη μοτοσυκλέτα μου μπορώ να έχω στην κατοχή μου μόνο αυτά που μπορώ να κουβαλήσω μαζί μου. Ένα βιβλίο και μερικά ρούχα».

«Σαν τους αλκοολικούς», σχολιάζει ο Άλρικ. «Δεν μπορούν να πιουν ούτε μία σταγόνα αλκοόλ γιατί μετά δεν μπορούν να σταματήσουν».

Ο Άλρικ κοιτάζει τον Βίγκο. Ξέρει ότι και οι δύο σκέφτονται τη μαμά τους.

«Ακριβώς», συμφωνεί ο Νταμίρ.

«Τώρα πρέπει να πάτε στο σπίτι σας», λέει η Έστριντ. «Ο Μάγκναρ πρέπει να μείνει εδώ. Έχει έρθει η ώρα να κάνω κάτι στο οποίο είμαι πολύ καλή, κάτι που ο Μάγκναρ δεν μπορεί να κάνει καθόλου».

«Τι πράγμα;» αναρωτιέται ο Βίγκο.

«Να πει ψέματα», πετάγεται ο Μάγκναρ και χαμογελάει υπερήφανα στην Έστριντ.

Ο Μάγκναρ κλείνει την πόρτα πίσω από την Έστριντ και τ' αγόρια και γυρίζει προς τον Νταμίρ. Ο Νταμίρ έχει βουλιάξει σε μια πολυθρόνα. Δείχνει κουρασμένος.

«Τι νομίζεις για τον κακόμοιρο τον σκύλο;» ρωτάει ο Μάγκναρ.

«Ήταν αφοσιωμένος και θαρραλέος», λέει ο Νταμίρ. «Του αξίζει να κάνουμε μια προσπάθεια».

Ο Άλρικ, ο Βίγκο και η Έστριντ βαδίζουν στον μακρύ διάδρομο κάτω από τη γη και ανεβαίνουν τα δεκατρία σκαλιά που οδηγούν στη μυστική πόρτα του υπογείου. Ο Άλρικ δεν πιστεύει στα μάτια του όταν μπαίνουν στο σπίτι του Μάγκναρ και της Έστριντ. Είναι σαν να έχει πέσει βόμβα εκεί μέσα. Σκοτωμένοι δαίμονες, σπασμένα γυαλιά, αναποδογυρισμένα έπιπλα.

Στη βεράντα έξω από την πόρτα του σπιτιού βρίσκεται το ακίνητο σώμα του σκύλου.

Η Έστριντ βάζει το χέρι της στον ώμο του Άλρικ όταν τον προσπερνούν.

Μπορεί να είναι καλό που πονάει στο σώμα και το κεφάλι, σκέφτεται ο Άλρικ βαδίζοντας προς το σπίτι της Λάιλα και του Άντερς. Μειώνεται ο πόνος στην καρδιά.

«Ανψυχίσαμε πολύ», λέει η Λάιλα όταν φτάνουν στο σπίτι.

Αυτή και ο Άντερς αγκαλιάζουν τ' αγόρια.

«Που να πάρει», λέει ο Άντερς. «Ήμαστε έτοιμοι να τηλεφωνήσουμε στην αστυνομία».

Η Έστριντ λέει το τέλειο ψέμα. Ισχυρίζεται πως μερικά μεγάλα αγόρια ανάγκασαν τον Άλρικ και τον Βίγκο να σκαρφαλώσουν πάνω στα ερείπια της εκκλησίας. Και τους απειλούσαν να τους σπάσουν στο ξύλο αν δε σκαρφάλωναν. Θα μπορούσε να είχε καταλήξει σε μεγάλη τραγωδία αυτό. Έπесαν και οι δύο και χτύπησαν. Ο Άλρικ περισσότερο.

«Μη θυμώσετε με τον Άλρικ και τον Βίγκο», καταλήγει η Έστριντ.

Ο Βίγκο ζητάει συγγνώμη. Είναι ειδικός σ' αυτό. Ο Άλρικ ξέρει ότι αυτό δε σημαίνει τίποτε. Αλλά του βγαίνει αυθόρμητα. Καμιά φορά ο Βίγκο ζητάει συγγνώμη και στον ύπνο του. Ο Άλρικ είναι σιωπηλός· θέλει πραγματικά να ζητήσει συγγνώμη. Η λέξη, όμως, έχει κολλήσει μέσα του.

Η Λάιλα τους αγκαλιάζει πάλι.

«Ευτυχώς που όλα πήγαν καλά», λέει.

«Τώρα, όμως, πρέπει να πάτε στα κρεβάτια σας», λέει ο Άντερς. «Έχετε σχολείο αύριο».

Είκοσι λεπτά αργότερα έχουν πλύνει τα δόντια τους και έχουν ξαπλώσει στα κρεβάτια τους. Ο Βίγκο πηγαίνει και ξαπλώνει στο κρεβάτι του Άλρικ και βάζει

το κεφάλι του πάνω στο μπράτσο του Άλρικ. Ο Άλρικ τον αφήνει να το κάνει καμιά φορά. Αν και πάντα ο Βίγκο καταλήγει να παίρνει όλη την κουβέρτα. Τότε ο Άλρικ ξυπνάει από το κρύο και ξαπλώνει στο κρεβάτι του Βίγκο.

«Τι βραδιά κι αυτή», λέει ο Βίγκο. «Ήταν μια Τ.Σ.Α.Π. – Τρομερότερη Στιγμή Από Ποτέ».

Ο Άλρικ ανακατεύει τα μαλλιά του Βίγκο με το ελεύθερο χέρι του. Αυτό το παιχνίδι το έπαιζαν παλαιότερα. Έκαναν ανόπτες συντομεύσεις. Α.Σ.Σ.Κ. – Αδελφός Σε Σύννεφο Κλανιάς. Ή έλεγαν μόνο Κ.Α.Δ. όταν κάποιος από τους δύο συμπεριφερόταν σαν βλάκας – Κακή Ανατροφή Δυστυχώς.

Ξαφνικά, ο Βίγκο σωπαίνει. Ο Άλρικ ακούει την αναπνοή του Βίγκο που γίνεται πιο βαθιά και ήρεμη. Ο Άλρικ νιώθει ότι δε θα ξανακοιμηθεί ποτέ του. Είναι τόσο πολλές οι σκέψεις που στριφογυρίζουν στο κεφάλι του. Αλλά έπειτα από ένα λεπτό αποκοιμείται. Και ονειρεύεται. Έναν φοβισμένο σκύλο που τολμάει να τον πλησιάσει διστακτικά και να φάει ψωμί από το χέρι του.

3. ΡΑΧ

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Στη Μαριεφρέντ οι σκοτεινές δυνάμεις ισχυροποιούνται, και οι φύλακες της μυστικής βιβλιοθήκης, η Έστριντ και ο Μάγκναρ, έχουν κάθε λόγο να ανησυχούν. Την ημέρα του Χαλοοσιν εμφανίζεται το φάντασμα ενός κοριτσιού, που ζητά εκδίκηση για τον θάνατό του. Ο Άλρικ και ο Βίγκο θα πρέπει να το σταματήσουν πριν να είναι αργά.

Παράλληλα με όσα παράξενα συμβαίνουν, ο Άλρικ γνωρίζει ένα μυστηριώδες κορίτσι, την Ίριδα, που φαίνεται πως κρύβει πολλά...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-1951-0

9 786180 119510

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜ. 15747